

DOMOLJUB

Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljub«. — Telefon 25-49. Prostor ene drobne vrstice v inseratnem delu stane 10 Din. — Naročnina Stane 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. inserate in reklamacije sprejema v p r a v a »Domoljub«. — Telefon 29-92.

Zakaj se toliko ženejo?

Danes, ko je svet tako zaverovan v gmo-to, ko se v stiski in pomanjkanju vse peha za dinarjem, in ko se zdi, da samo petičnik kaj velja, bi utegnil kdo sumiti, da gre tudi pri vabilu in agitaciji za dobre, krščanske časopise zgolj za dobiček in zaslužek. Tako govorjenje bi bilo pogrešeno in natočevalno. V mislih imamo predvsem liste, ki izhajajo v področju »Katoliškega tiskovnega društva« v Ljubljani, to so: »Bogoljub«, »Domoljub« in »Slovenec«.

Vodstvo »Katoliškega tiskovnega društva«, ki že skoraj pol stoletja kot odlična kulturna ustanova skrbi — kakor velevalo njegova prava — za izdajanje v versko-nravnem in patriotičnem duhu urejanih časopisov, knjig in spisov, se zaveda, da je ta vzvišena naloga docela po namenu Katoliške akcije, da je to delo ne le bogoljubno, marveč v neprecenljivi blagor slovenskega ljudstva; saj mu pomaga ohranjati najdražje svetinje svete vere in materinega jezika, obenem pa ga dviga do one prave omike in izobrazbe, ki utrjuje tudi častno blaginjo.

Da bi se ta plemeniti namen v tem večji meri dosegel, se vodstvo in odborniki zgoraj omenjenega društva in njegovih ustanov (»Jugoslovanske knjigarne« in »Jugoslovanske tiskarne«) prostovoljno žrtvujejo in ne prejemajo nobenih plač in nagrad.

Društvo obrne vse eventuelne prebitke v prid dobrega tiska. Ker pa zadnja leta dohodki — žal — ne krijejo izdatkov, je nastala velika skrb, kako kriti primanjkljaje. Prav zaradi tega pa smo morali agitacijo za naročbo naših krščanskih listov bolj živahno razplesti.

O važnosti in pomenu dobrega časopisja se je v teh letih toliko prepričevalnega napisalo in povedalo, da skoraj ni treba tega več ponavljati. Pisatelj Ketteler je zapisal tole pomembno rečenico: »Vera je prva, časopisje pa druga velesila sveta.« A dobro pomnimo, da velja ta rek tudi za slab tisk, ki ga je marsikje — žal — mnogo več, kot dobrega. Nauk za vse dobromisleče je jasen: Valu zmot in nerresnic moramo mi katoličani postaviti nasproti velelok, velesilo resnice. In ta velesila je dobro, krščansko časopisje.

Ni nam neznan, koliko dobrega je storil apostol narodov, sv. Pavel, za zveličanje človeštva: učil je vsepovsod Kristusovo resnico, trpel je zraven, opominjal z besedo, pismom in zgledom, da bi vse za Kristusa pridobil. In če bi danes prišel med nas? Kaj menite, česa bi se lotil? Postal bi brez dvoma katoliški časnikar, tako smo slišali že večkrat in tudi brali. S tem je dovolj izpričano, kako važno vlogo ima danes katoliški časopis.

Prižnica danes ne zadošča več. Šola tudi ne. Treba je, da oni, ki so poklicani, s tiskano

besedo oznanjujejo božjo resnico, bistrijo verske pojme, vzpodbujajo omahljivce, svetujejo dvomljivcem, zavračajo zmote in utrjujejo ljubezen do Boga, do bližnjega in domovine.

Vsi se zgražamo, ko slišimo, kaj vse počenjajo s katoličani in s katoliško Cerkvijo na Mehikanskem: kako se katoliškim vernikom kratijo vse pravice, uničuje vsaka svoboda, jemljejo duhovniki in tirajo iz domovine! Nehote se usiljuje vprašanje, kako je moglo do tega priti, ko je vsa Mehika in nje prebivalstvo katoliško!? En odgovor na to vprašanje smo že večkrat brali: Katoličani niso pravočasno poskrbeli za dobro krščansko časopisje. Prav zaradi tega je sedanjí papež Pij XI. pisal mehiškim škofom med drugim tudi tole: »Mi

mislimo, da ni danes ničesar, kar bi bilo večje važnosti, kot širiti dobro časopisje.«

Mi verni Slovenci imamo že tako časopisje, samo podpirati ga je treba in naročiti. Zakaj? To smo pravkar slišali. Pa imamo še drugih razlogov dovolj.

Poglejmo, kaj nas uči lastna skušnja.

Ali najdete v družinah, kjer ne marajo poznati krščanskega, verskega časopisa, vzorno družinsko življenje, skupno molitev, skrb za službo božjo in za prejemanje svetih zakramentov?! Ni treba pripovedovati, kdaj, zakaj in kako se naseli v prej dobre družine kar naenkrat posvetni duh, preziranje verskih stvari, napuh in nasprotstvo do duhovnikov. Tudi to stoji: V župniji, kjer ni razširjeno krščansko časopisje, se takoj pozna, da peša krščanska vnema.

Presenetljiva ugotovitev

S strahom smo v začetku letošnjega leta gledali v bodočnost. Gospodarska tiska se ni zmanjšala, ampak postajala od dne do dne hujša. Po deželi je zavladala siročina, kakoršne najstarejši ljudje ne pomnijo. Resno smo se bali, da bo par tisoč naših naročnikov omagalo in da se bodo pod silo razmer morali odpovedati »Domoljub«, ki je morda že cela desetletja redno obiskoval njihove družine. Razumljivo: če za sol in petrolej ni dinarja, kje naj bo za časopis?

Ko pa smo te dni preštevali tisoče naših naročnikov, smo bili naravnost presenečeni. Njihova armada je ostala cela. Pa ne le to; celo zrasli smo marsikje! Tako moramo predvsem pohvaliti župnije v dekanijah Cerknica, Kočevje, Radovljica in Semič, ki izkazujejo letos znatno višje število naročnikov, kakor lansko leto. Pa tudi drugod so naši prijatelji svoje postojanke trdno držali. Vsa čast in hvala jim!

Ta ugotovitev je tako razveseljiva, da se upravičeno lahko pobahamo z njo pred javnostjo. Saj je jasen dokaz, da se slovensko ljudstvo živo zaveda, kakšen pomen ima dandanes dober tisk za vsako družino. Zato naše družine za dobro čtivo žrtvujejo vse. Morda so si marsikje očetje in matere od ust pritrkali potrebne dinarje, da so mogli dati sebi in svojim družinam potrebne duševne hrane v obliki dobrega lista. Prav so storili! Svoj kapital so bogato naložili! Nikdar se tega ne bodo kesali!

Za uredništvo in upravo »Domoljub« pa po teh ugotovitvah velja geslo: Zvestoba za zvestobo! S prihodnjo številko bo »Domoljub« stopil v 48. leto svojega dela za ljudstvo. Kakor je vsa zgodovina našega lista častna, tako bodi tudi prihodnjost. Vse bomo storili, kar nam bo v danih razmerah

mogoče, da bo naš list tudi v bodočnosti ostal zvest prijatelj in voditelj slovenskih katoliških družin. Skušali bomo v preprostih člankih razložiti vsa aktualna vprašanja, na katere mora zaveden Slovenec in katoličan vedeti pravičen odgovor. Med novicami bomo prinašali vesti iz inozemstva in iz domovine, tako da bodo v skrajšani obliki zvedeli čitatelji za vse, kar bolj na široko obravnava dnevno časopisje. Kratki in zanimivi dopisi o življenju na deželi bodo vedno dobili mesta v listu. Zanimive povesti, razprave in slike bomo objavljali tudi v prihodnjem letu.

Posebno važnost bomo polagali na »Domoljubovo prilogo« »Gospodar in gospodinja«, ki bo tedensko prinašal potrebna navodila za naše kmečke domove. Že sama priloga je vredna, da se naročimo na list. Nad 400 temeljitih gospodarskih in gospodinjstvih člankov prinese na leto, poleg pravnih nasvetov, drobnih gospodarskih vesti in kuhinjskih nasvetov. Vezana »Domoljubova« priloga je dragocena zakladnica za vsakega gospodarja in gospodinjca.

Ni še konec krize! Čakajo nas težki časi tudi v bodočem letu. Vendar nas tudi letos ne bo premotila nobena stvar, da bi dali slovo »Domoljub«. Tudi za bodočnost naj velja načelo:

»Domoljuba v vsako slovensko katoliško hišo!

ZASTONJ BOSTE ZIDALI CERKVE,
ZASTONJ PRIREJALI MISIJONE, ZA-
STONJ BODO VSE NAŠE DOBRODELNE
NAPRAVE, ČE NE BOSTE UVAŽEVALI
DOBREGA TISKA, POSEBEJ DOBREGA
ČASOPISJA. (PAPEŽ PIJ X.)

„SLOVENEK“

slovenski katoliški dnevnik

Katoličani morajo z vso silo delati na to, da si v javnosti pribore tisti ugled, ki ga zaslužijo. Če pogledamo po svetu, vidimo, da katoličani v javnosti povsod le toliko pomenijo, kolikor so si sami znali utrditi svoje stališče in uveljaviti svoje zahteve. Najboljši in najuspešnejši glasnik katoliškega javnega mnenja pa je katoliški dnevnik. V deželi, kjer je katoliško dnevno časopisje prišlo do veljave, so tudi pravice katoličanov zavarovane.

Tudi slovenski katoliški pokret ima svoje glasilo, svoj dnevnik. To je »Slovenec«, ki že 62 let častno vrši svojo nalogo. »Slovenec« z mirnim srcem lahko prištevamo med one redke dnevnike, ki se jim ni treba sramovati svojega dela ne doma, ne v inozemstvu. Čitatelj »Slovenca« je vedno natančno informiran o vseh dogodkih, ki jih mora kot član sodobne človeške družbe vedeti in o katerih mora znati narediti pravilno sodbo. »Slovenec« nudi svojim čitateljem toliko zdravega čtiva, da je prava zakladnica za vsakega naročnika in njegovo družino. »Slovenec« se drži dosledno katoliških načel in vse pojave javnega življenja presoja in ocenjuje s tega vidika. »Slovenec« v najlepšem pomenu besede vrši naloge Katoliške akcije.

Zato veljaj pravilo: Slovenski katoliški dnevnik je vreden, da pride v vsako slovensko katoliško družino. Kdor le more, naj ga naroči! Kdor ga pa naročiti ne more, naj ga vsaj bere pri znancih, v čitalnicah i. t. d.

Posebno priporočamo »Nedeljskega Slovenca«, ki ga vsakdo lahko naroči posebej ali ga pa kupi pri razprodajalcih, ki jih list ima skoro v vsaki slovenski župniji.

Tvarina »Nedeljskega Slovenca« je prirejena posebna za naše čitatelje po deželi. Vsakdo je z njim zadovoljen. Poskusite še vi!

„Ponedeljski Slovenec“

Tednik »Ponedeljski Slovenec« je dopolnilo dnevnika »Slovenec«, ki ob ponedeljkih ne izhaja. »Ponedeljski Slovenec« prinaša čitateljem v zanimivi obliki nedeljske novice iz domovine in iz inozemstva. Posebno pazljivo zasleduje življenje naših bratov za mejami. Izčrpno poroča o vseh panogah domačega in tujega sporta. Za onega, ki hoče biti o vseh dogodkih točno poučen, je nujno potrebno, da si poleg dnevnega »Slovenca« naroči tudi »Ponedeljskega Slovenca«, ker dnevni »Slovenec« ne ponavlja novic, ki jih je objavil »Ponedeljski Slovenec«.

Naročnina za dnevnik „Slovenec“

Mesečno	Din 25.—
četrtletno	Din 75.—
polletno	Din 150.—
letno	Din 300.—

Nedeljski „Slovenec“ stane

Mesečno	Din 8.—
polletno	Din 48.—
letno	Din 96.—

„Ponedeljski Slovenec“ stane

Mesečno	Din 5.—
polletno	Din 28.—
letno	Din 50.—

Opozorilo naročnikom

Današnja številka »Domoljuba« smo iz tehničnih ozirov izdali v zmanjšanem obsegu, a v 70.000 izvodih. Vsak naročnik in poverjenik prejme dvojno številko. Prosimo naročnike in zlasti poverjenike, da odvisne številke brezplačno razdele med one, ki »Domoljuba« še nimajo.

Prihodnja novoletna številka »Domoljuba« izide zopet v povečani obliki.

„Vrtec“ in „Angelček“

Tudi naši najmlajši radi čitajo. Posebno važno je, kaj mladina čita. Če ji ne bomo dali dobrega čtiva, bo segla po slabem, ki rodi v mladih srcih nepopravljivo škodo. Mladinska lista »Vrtec« in »Angelček« sta namenjena za šolsko mladino; prvi za učence višjih, drugi za učence nižjih razredov. Oba mladinska lista nudita mladini obilo vzgojnega, poučnega in zabavnega čtiva, ki je staršom najboljša opora pri težkem vzgojnem delu.

Oba lista staršem najtopleje priporočamo.

»Vrtec« stane na leto Din 15.—, »Angelček« pa Din 5.—

Brez katoliškega tiska smo katoličani nič

Brezverci v Mehiki in v Rusiji se imajo svojim velikim uspehom zahvaliti svojemu močno razširjenemu časopisju, za katero žrtvujejo sovražniki vere in Boga ogromne milijone. Kaj pa mi katoličani? Ali se ne bojimo vsake najmanjše žrtve za katoliški tisk? Kako težko odrinemo par desetakov v ta namen, in vendar je resnica, da brez katoliškega tiska smo katoličani nič — brez moči.

Pierre d'Ermite:

Vraga sem srečal

Na vogalu ulice sem srečal vraga. Bil je skrbno oblečen, v sivi suknji, hlačah z brezhibnim robom, v modernih čevljih in rdečih nogavicah.

»Kaj počes tukaj?« mu rečem. (Kajti midva se tičeva.)

»Tvoj shod nekoliko nadziram...«

»Torej te nekoliko vznemirja, a?«

»Oh — ne posebno...« Ton njegovega glasu je bil sarkastičen, toda v očeh, ki so bliskale za očali z rjavimi roženicami, sem čital laž.

Prišel je lagodno korakati ob meni.

»Delajte, kolikor hočete, jaz vas vse skupaj držim za vrat! Nad vašimi poročili se zabavam... Vaši sklepi mi povzročajo prijetno veselje, ki ga že skoraj nisem več vajen... Vidite tole roko?« Pokazal mi je svoje koščene prste. »S to roko sem zavezal katoličanom oči — bo že kakoga pol stoletja od tega, in vzel drži izverstno...«

Nekoliko nervozno mi je s svojo palico pokazal po mimogredočih.

»Glej tega elegantnega gospoda: ta že ima mojo zavezo na očeh. Katoličan je, razumeš, katoličan! Pa je naročen na moj dnevnik. Še več: vsak večer pošlje slugo, da mu kupi veri in cerkvi neprijazen list. Prečita ga, nato ga

vrže v koš, odkoder roma po vsej hiši, noter v kuhinjo. Da, dobro ima zavezane oči!«

Nekoliko dalje srečava mlado damo.

»Jo vidiš? Sedaj gre k maši. A kljub temu je moja zelo zvesta naročnica. Vsak dan kupi moj list. 25 centimov, boš rekel — kaj je to! — Seveda, le kapljica v morje je, toda brezmejni ocean je sestavljen iz samih malih kapljic. S 25 centimi te dame in tisočev drugih sem si zgradil krasne palače v središču mesta, ki so moje, opremljene z najmodernejšimi tiskarskimi stroji in brzojavno zvezane z vsemi središči sveta... Tudi ta katoličanka ima zavezane oči!«

Prišla sva do kioska, kjer so prodajali časopise. Satanu so oči zagorele: »Stej vaše časnike, no, le kar šteje jih!« mi je zaklepal.

Prišel sem šteti: Eden, dva, tri, štiri, pet. To je bilo vse.

»Preštej pa sedaj mojet!«

Od ene publikacije do druge se je pomikala njegova palica: »Ta je moj, uvodnik v tem je tudi moj, tu je podlistek moj, tu so oglasi, v tem podoba...«

Naštel jih je 43... »

Mimo je šel duhovnik.

Satan mu je sledil z očmi z izredno pozornostjo.

»Vorjameš, tudi ta ima zavezo na očeh. Glej ga, ves je zasopel. Pravkar je govoril v cerkvi lep govor. Marsikaj mi je pokvaril — govor je

bil dobro pripravljen — a kaj! Pred seboj je imel 400 poslušalcev, ki so že napol pripravljani o tom, kar jim pove. Medtem ko jaz — le pogled moj kioska, kako nese...«

Bilo je pet popoldan in množica je vrela na kolodvor. Uradniki iz pisarn, delavci iz delavnic so se dremali okrog kioska in prodajalca jim je komaj sproti podajala časopise. Vsakih pet minut pa je pridiral kolezar in ji izročil ves zasopel nov sveženj časnikov, dišečih po še ne posušenem tiskarskem črnilu...

Satan je izlegnil svojo koščeno roko: »Glej, tu je moja prižalica! In duhovnik, ki je še pravkar mimo, ne ve, da je med mojo in njegovo tolikšna razlika, kakor med moderno težko artiljerijo in starimi puškami na kresiko. On tega ne vidi — kar priznaj, da on tega ne spozna! On ne vidi mojega kioska, ki vsak dan, da, vsako uro krade njemu duše, med drugimi tudi duše majhnih otrok, ki so odkupljene s krvjo onega... Druga — Tudi ta duhovnik ima zavezane oči.«

Satan je naenkrat pomislil: »Bil pa je trotek, ko sem se bal tudi jaz. To je bilo tedaj, ko so vrgli duhovnika in križ iz šol, ko so zaplenili cerkveno premoženje in zaprli cerkve, ko so preganjali katoličane... Tedaj sem si rekel: Pozor! Katoličani bodo morda prišli na idejo, da je vsa moč njihovih nasprotnikov v izborni organiziranem časopisju, ki ustvarja javno mnenje — in se bodo poslužili istega

„BOGOLJUB“

naš najboljši nabožni list

Če na tem mestu priporočamo naš cerkven-nerski mesečnik »Bogoljub«, ki je nastopil že 33. leto, bočemo uvesti v naše poštene krščanske družine ne samo čuvarja krščanskega prepričanja in verskih sporočil ter življenja s Cerkvijo, ampak bi radi nudili skrbnim staršem zanesljivega svetovalca in pomočnika pri nelahki odgoji otrok. »Bogoljub« vabi njih otroke v skupščine, ki so pod varstvom Marijinim — v Marijine družbe. Ponosen je, da se sme imenovati glasilo Marijinih kongregacij.

Sicer je pa treba že enkrat izpodbiti ono napačno naziranje, kakor da je verski list »Bogoljub« samo za pobožno ženstvo, ali samo za preprosto ljudstvo. V teh in takih besedah vidimo samo oholost in nevednost napol izobraženih in s posvetnim duhom prežetih ljudi, ki morda niso pregledali in ne prebrali niti ene številke »Bogoljuba«; obenem pa imajo sami sebe za nadvse modre, če prebirajo tak časopis, ki je s Cerkvijo in z vestjo skregan. Mi pa trdimo in pravimo, da je tak družinski list, kakor je »Bogoljub«, nujno potreben za vsako hišo, ki se še imenuje krščanska, in le veseli nas, da to spoznanje prodira v širše in širše kroge in tudi med naše razumništvu, ki la naš list ne le naroča, marveč ga tudi prično prebira.

Saj ga ni človeka, če ima le še nekaj verskega v sebi, da ne bi od časa do časa začutil potrebe, vzeti v roke poleg stalnega političnega časopisa tudi kaj blažilnega, verskega, nabožnega, cerkvenemu letu primernega. In »Bogoljub« res seznanja bralce z vsemi važnejšimi dogodki iz življenja katoliške Cerkve po svetu in domovini, obenem pa skrbi za lepo in živo ponazorilo cerkvenega leta s umetniškimi slikami v bakrotisku.

obrambnega sredstva. Midva to razumeva: Ljudstvo je tistega, ki se zanj briga in mu neprestano govori... Priznam, jaz, satan, sem se pričel bati, zakaj, pomisli, kaj bi bilo z mojim kraljestvom, ako bi katoličani s svojimi ideali, s svojim apostolstvom in blagoslovom — Njega — obrnili proti meni strašno orožje tiska! Še bolj tesno sem jim zavezal oči... Nevarnost je minula... Tih so se udali katoličani — in tisk ostane meni z vsem vplivom in z milijoni...«

Satan si je popravil očala. »Jaz, angel teme, jaz nimam zavezanih oči. Vidim popolnoma jasno. Čutim, česar katoličani niso nikdar čutili, ponos na svoje veličastno orožje. O, moj dnevnik, kolikokrat sem ga poljubljal v gotovih večerih. Kajti on je najučinkovitejši izraz moje misli! Njegov glas se sliši takoj, ko izide. Gre od kioska do kioska — govori v vseh predmestjih — preplavlja kočlovore — se pogovarja v vagonih — v vseh vlakih — na ladjah, po mestih, vaseh, naseljih, gostilnicah, kmetijskih domovih... V njegovi službi so celo otroci... Vsega tega ne poznajo katoličani.«

Prišla sva slednjič do male, nizke dvorane, kjer sem imel shod. Z neskončnim prezirom je satan iztegnil roko: »Tu je torej!«

Jaz pa sem Gohatu pogledal naravnost v obraz: »Prostor zadnje večerje je bil še manjši se zakričal.

Odgovoril je s kletvico.

Omenjamo prav na tem mestu tudi to, da »Bogoljub« prinaša zanimivo sabavno čtivo v obliki primerne povesti, ki se vselej zaključí v enem letniku. Za letos je pripravljen tako genljiv roman, da bo onega iz leta 1932 (»Luč z gorac«) še prekosil.

Vsi, ki naš list prebirajo, bodo z veseljem potrdili, da ne pretiravamo s samohvalo.

Kdor torej hoče biti apostol dobrega tiska in s tem agilen član Katoliške akcije, bo našel dovolj prilike prav sedaj, ko gre, da se naš verski list »Bogoljub« naseli prav v vse slovenske hiše in družine.

Pri agitaciji se lahko poslužuje takih-le vprašanj:

Ali veš, da je »Bogoljub« najbolj potreben list?

Ali veš, da ima »Bogoljub« najlepše slike?

»Ali veš, da je »Bogoljub« tako opremljen tudi z naslovno menjajočo se sliko, da spada na mizo vsakega salona!?

Ali veš, da pomaga »Bogoljub« vzgajati mladino?

Ali veš, da so si Marijine družbe izbrale »Bogoljuba« za svoje glasilo?

Ali veš, zakaj v nekaterih družinah, ki so še dobre, ne naroče »Bogoljuba«?

Ali veš, kako dobri ljudje sodijo o »Bogoljubu«?

Odgovor na zadnje vprašanje najdeš v prvi številki letošnjega »Bogoljuba«. Tam beremo tudi to-le

zanimivo pismo:

»Ne moremo naročiti vseh verskih listov; preveč jih je. »Bogoljub« pa ostanemo zvesti, naj stane, kar hoče. Toliko lepega ste nam napisali v letniku, ki ga imam pred seboj. Saj to šele sedaj vidim, ko listam številko za številko. In s prekrasnimi slikami ste ga opremlili; le kje jih dobite, da Vam jih ne zmanjka? Verjemite mi, da je Bogoljub o naši državi med najbolj priljubljenimi knjigami. Povedati Vam namreč moram, da imamo vse zadnje letnike vezane in da jih prav pogosto — očasih tudi — skupno prebramo.

Vsake številke kar težko čakamo. Saj splošno točno prihaja. Včasih se pa le kak dan zamudi. Ne vemo, po čigavi kriodi. Takrat še posebno nestarno pričakujejo pismo naša dekleta, če jim morda vendar že prinese novo »Bogoljubovo« številko.

Bodite prepričani, da bomo »Bogoljuba« priporočili vsem, ki smo z njimi o zvezi. Za sosedce, ki so res v velikih denarnih zadregah, ga bomo pa kar sami plačali. Pozdravljeni! Pa srečno novo leto!
N. N.

Zanimivo bi bilo, če bi v »Bogoljubu« natisnili vsa številna pisma, ki jih je uredništvo prejelo lani od Slovencev v Italiji. Kako hudo jim je po »Bogoljubu«, ki jim je bil vodnik in svetovalec v težkih urah, pa razvedrilo v zapuščenosti. Toda uredništvo jim ne more pomagati, ker lista ne dobe v roke, četudi bi ga jim poslali. Bog nas varuj takih razmer!

Koliko stane „Bogoljub“

»Bogoljub« stane za vse leto 20 Din po pošti, 18 Din v skupnem zavitku. — Za inozemstvo je sledeča letna naročnina: 8 italijanskih lir, 3 avstrijske šilinge, 15 čeških kron, 12 francoskih frankov, pol ameriškega dolarja.

Časopisni oglasi

Časopisni oglasi (inserati) imajo značaj velikega sejma. V oglaših se nudi najrazličnejše blago napredaj, tam se lahko oglašajo tudi kupci za najrazličnejše stvari. Časopisni oglasi imajo vedno uspeh. Ako n. pr. prodajate posestvo in daste to vest v časopisni oglas, boste med desetstiči čitateljev gotovo dobili veliko ljudi, ki se bodo za nakup vašega posestva zanimali. Ako iščete hlapca, dekle, vajenca itd., boste na časopisni oglas prejeli kopico ponudb iz vseh krajev. Zato je denar, ki ga je treba odšteti za oglas, zelo dobro naložen.

Najbolje je, da se glede cene in oblike oglasa dogovorite z upravo lista, ki vam bo brezplačno dala vsa potrebna pojasnila.

Posebno opozarjamo na male oglase v »Slovincu in »Domoljubu«.

„Domoljubovi“ mali oglasi

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkratni natis 5 Din ali povprečno po 1.50 Din beseda.

Redni »Domoljubovi« naročniki plačajo za take oglase samo polovico.

V »Mali oglašnik« se sprejemajo v prvi vrsti oglasi, s katerimi iščejo gospodarji ali obrtniki poslov, pomočnikov ali vajencev ali pa ti slednji službe ali zaposlenja. Dalje spadajo tu sem vse ponudbe kmetovalcev za nakup in prodajo poljskih pridelkov in orodja, naznanila o nakupu in prodaji posestev, zemljišč, strojev, orodja itd. ter razni stanovanjski oglasi in podobno.

Običajna trgovska ali obrtniška reklama spada v navadni oglasni del »Domoljuba«.

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej. Oglasi, ki jih prejme uprava po pošti brez istočasnega nakazila v denarju ali znakah — razen onih stalnih, dobro poznanih inserentov — se objavijo šele, ko dospe oglasna pristojbina. Pri naročilih brez istočasnega plačila pošlje uprava obvestilo o ceni oglasa za eno ali več objav in položnico za nakazilo denarja. Oglas se objavi šele po prejemu nakazila.

Oglasna pristojbina se plačuje naprej po nakaznici, v pismu ali pa po položnici čekovnega računa št. 10.349, ki je določen samo za plačevanje oglasov. Po položnicah, ki so določene za pošiljanje naročnine, nikar ne plačujte oglasov.

Ponudbe, ki dohajajo upravi na razne male oglase, shranjujemo najdalje mesec dni. Za shranjevanje in izročanje ponudb ter naslovov inserentov pri upravi ali njenih podružnicah se nič ne plača, plačati pa se mora poština za pismene odgovore.

„Slovenčevi“ mali oglasi

Vsaka beseda velja 1 Din. Najmanjši oglas do 10 besed stane 10 Din.

Oglasi socialnega značaja; posredovanje služb brezposelnim, mest za pomočnike in vajence, stanovanj in sobic najemnikom in prodaje raznih opravnih predmetov, se računajo po 50 par za besedo, najmanjši oglas 5 Din.

Ženitveni oglasi beseda 2 Din.

Inseratni davek se zaračuna posebej in znaša za vsako objavo 50 par.

Mali oglasi se sprejemajo vsak dan razen nedelj in praznikov do šestih popoldne.

Svetovni boj za vero in nevero

Bojišče je časopisje. Tisk je velesila vere in nevere. Dve armadi korakata: ena, ogromna, proti peklju; druga manjša, navzgor. Obema na čelu stoji tisk. Boj je hud; vsak dan bitke, boj na življenje in smrt.

Kdo se ne zaveda važnosti vojne na kosu papirja? Oni kristjani se je ne zavedajo, ki menijo, da zadostuje, če v cerkev hodijo in oni katoličani, ki se le preveč izgovarjajo s krizo in godrnjajo, češ da je že preveč katoliških časopisov. Naravnost ubežniki in izdajavci pa so oni katoličani, ki naročajo in podpirajo brezbarvne in protikatoliške liste ter vse čitajo, kar jim pride v roke. Katoličan je ves povsod, ali ga pa ni. »Kdor ni z menoj, je zoper mene, in kdor ne zbira, raztresa«, pravi sv. pismo. Prav odtod, ker so mnogi menili, da morejo služiti dvema gospodoma, je prišlo do

»BOGOLJUB«

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi. Ima vedno lepe slike v bakrotisku. Pišite, da ga Vam pošljejo na ogled. Naslov: »Bogoljub«, Ljubljana, Jugoslov. tiskarna.

tolike moči brezboštva in do preganjanja Cerkve v Rusiji, Mehiki, Španiji in še marsikje.

Slovenski katoliški tisk sicer nikakor ni fantek-slabič, vendar še ni dorasel v korenjaka, kakor nizozemski. Ne odnehajmo! Kristus Kralj naj zavladava v vseh sreih vseh Slovencev! Vi pa, onstran v nasprotnem taboru, se nikar ne bojte, da bo to za vas nesreča.

Naša poštna udarnost, ki se je ne sramuje no, je najprvo odločno, a preudarno odzivanje in izrivanje versko brezbarvnega in protikatoliškega časopisja, ki ga nadomestujemo z dobrim, mirnim, pa odločno katoliškim časopisjem. Tako hočemo ob novem letu znova dobre katoliške časopise naročati, pa tudi naročnino vestno plačevati, priporočati, širiti in tudi v javnih prostorih zahtevati. Kristus Kralj je že za kozarec vode obljubil bogato plačilo. Kakšno nagrado naj šele pričakuje tisti, ki mu s pospeševanjem dobrega čtiva pomaga reševati — duše! K delu za tisk naj nas bodri tudi očetovska beseda papeža Pija XI., ki je že davno imenoval pospeševanje dobrega tiska najvažnejše sodobno apostolsko delo.

Najsilneje pa nas naj bodri k tej požrtvovalnosti krvava potreba časa. Dober katoliški časopis je — misijonar. Če bi takih misijonarjev ne bilo, bi protikatoliški tisk tekom tedna vse podrl, kar dušni pastir v nedeljo sezida. Na delo tedaj za katoliško časopisje! (Po Glasniku S. J.)

Naročajte in čitajte naše katoliške liste: »Slovenca«, »Domoljuba« in »Bogoljuba«! - V vsako katoliško hišo katoliški časopis!

Mi se z Vami radujemo

v dneh veselih.

Mi z Vami trpimo,

kadar so dnevi Vam trpki in teški.

Zakaj?

Ker hočemo ostati zvesti našim domačim radostim in zvesti našemu domačemu trpljenju.

Zato

gofimo vse vrste zavarovanj, ki so našemu človeku potrebna.

Poslušajte nas!

Vaša hiša lahko zgore, in z njo pohištvo in vse, kar Vam je v njej dragega. Požaru sledi pa pomanjkanje, brezdomstvo in skrb. Zato zavarujemo

proti požaru.

Smrt Vas ugrabi v cvetju let. Po smrti pa trpe Vaši najdražji zapuščenost, glad morda in vse vrste negotovost. Zato zavarujemo za slučaj

smrti.

Ko pridete v leta, ste delanezmožni in drugim v breme. Zato je le v Vaš dobrobit, da v dobrih časih sklenete pri nas

življenjsko zavarovanje.

Nesreča nikjer ne počiva in strašne so največkrat posledice nezgod. Zato ne smete iti veli brez zavarovanja

zoper nezgode.

Za mnogo ste odgovorni. Za največ niti sami ne veste. Zavezate se šele, ko Vas zadene ostrina zakona. Zato je nujno, da se zavarujete zoper posledice

zakonite dolžnosti jamstva.

In še nadaljna zavarovanja vodimo: zoper razpoke zvonov, zoper razbitje stekla; če imate pa avtomobil, je Vaša dolžnost, da pri nas poizveste, kako ga najpravišneje zavarujete.

A zdaj so prazniki radosti.

Ne ker je navada, pač pa zato, ker čutimo srčno potrebo, Vam za Božič vse dobro želimo.

In v novo leto gremo.

Novo skrb in nova razočaranja, vse hudo morda in bridko nas čaka. Mi pa želimo, da bi Vam novo leto bilo srečno in brezskrbno.

Po vseh župnijah so naši zastopniki.

Pošteni, zvesti in za Vaš dobrobit goreči možje so to. Zaupajte jim. Mi jim za Božič želimo blagoslov božji, za novo leto pa uspehov in zmag v njih odgovornem postu.

Tem voščilom se v vsem pridružuje naša KARITAS

Na tisoče in tisoče svojih zavarovancev, zavarovanih za slučaj smrti ali za starost ali za doto pozdravlja ob koncu leta bogatega uspehov in blagoslovljenega dela. Vse pa, ki niso še v njenem krogu, poziva: V našem poštnju so ljudski zakladi, v naši dobri volji je vir nesebične pomoči, v naši armadi zavarovancev je garancija Vašega upanja. Zato ne oklevajte in pridružite se nem.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI.

B—ski:

Ob dvajsetletnici svetovne morije

(Nadaljevanje)

Bistri Istok je na prvi pogled velik kraj. Nekdo mi je že v pristanišču povedal, da ima ta vas do 5000 prebivalcev. Ko smo korakali po cesti, sem opazil šolsko poslopje, o katerem bo še govor. Videl sem krave brez rog, stoječe in ležeče kar zunaj na prostem za lesenimi hišami.

Zavetišče so nam dali v raznih poslopih. Meni in okrog sto drugim so odkazali stanovanje v lepi dvorani tamošnje požarne brambe. Večje, leseno poslopje ima visok stolp, kakor v Barnaulu, straži čuvaj noč in dan in udarja ure na zvon. Dvorana je skoraj tako velika kot tista v ljubljanskem Rokodelskem domu. Ima velik oder z lepimi kulisami in električnim

je bilo všeč, ker smo jedli po svojem okusu in poleg tega še prihranili kakšno kopejko. Samo 4 do 5 kopejk nas je veljal ne preslab obed. Za večerjo pa smo imeli običajno čaj s kosom kruha in koščkom slanine ali klobase. Dolge dneve smo si preganjali kaj različno. Eni so kvartali, drugi čitali, tretji se učili ruščine, četrty šivali, peti brili sebe in druge, šesti so popravljali čevlje, sedmi žehlali in tako naprej. Od kulise do kulise so bile napete vrvi, polne skromnega ujetniškega perila in obložene s kruhom, slanino in drugimi jestvinami. Zakaj vojni ujetnik nima pravice do primernega skromnega prostorčka, kamor bi brez skrbi položil svojo revščino. — Ležali smo po tleh in deloma tudi po klopih. Zadnje smo smatrali za prostor boljše vrste. Če drugega ne, na klopi vsaj nisi bil v naravnostnem stiku s sosedovimi ušmi. Izogniti se tako ali tako nisi mogel te ostrašne ruske nadloge. Če bi se boljševiski z isto vneemo kot na poštene ljudi, vrgli na svoje uši, bi jim pel slavo ves svet.

akam brada ne raste? Ker vedno govore in bi jih brivec ne mogel obriti.

Proti večeru dne 25. oktobra 1914 je prišel v gasilni dom bistroistoški lekarnar in občan Felšerc (za silo zdravnik). Ker je Rusija velika in je vedno primanjkovalo zdravnikov, je namreč oblast dovolila, da so zdravniki po vaseh tudi ljudje, ki so napravili posebne tečaje. Felšerji običajno niso slabo opravljali svojih poslov in so marsikomu, ki bi bil na poti do pravega zdravnika že gotovo umrl, rešili življenje.

Izvrstec zasilni zdravnik je bil tudi bistroistoški lekarnar, ki mu imena žalibog ne vena, čeprav sva bile večkrat skupaj. Povedal mi je o Sibiriji nekaj zanimivih stvari.

Gospod apotekar je na svojem mestu že 22. leto. Ko je prišel v ta kraj, še ni bilo nobenega prometa. Vse si dobil več kot na pol zastoj: 100 jaje je stalo sago 20 kopejk (pomnoži z 20 in dobiš pare). Pud (40 funtov, okrog 35 kg) mesa je veljal 1 rubel, pud moka 12 do 15 ko-

ZA VARČNO GOSPODINJO

le **Zlatorog**

terpentinovo milo!

zvoncem. V steni so tri velika okna, v kotih dve železni peči. Opazim dva glavna in dva stranska vhoda, oziroma izhoda. Strop ima obokasto obliko in je obit z lesketajočo se kovino. Da bi ne bilo preveč mraz, so zunanjo severno steno gasilnega doma obložili precej na debelo z gnojem, kar ni bilo posebno lepo, pa tudi ne zdravo. Sicer pa, ali ni tudi pri nas, ki se štejemo med kulturne ljudi, veliko nelepega in nezdravega, samo da smo za vso to kvaro neobčutljivi, ker morda vselej ne smrdi po živalskem blatu.

Poleg požarnega poslopja je bilo dvorišče. Tam sta prenočevala konj in kobila z žrebetom. Živali so zadovoljne s slamo, pomešano s snegom. Poleg zavodilja nevretnih kopitarjev je velik sod z vodo in tam pri kraju preprosta ročna brizgalna. Vse je torej noč in dan pripravljeno za takojšen odhod, če bi stražnik raz stolp gasilnega doma javil požar.

Naslednje dni so uredili na dvorišču nekaj štedilnik z dvema kotloma. Dobilim smo dnevno 20 do 25 kopejk in smo si kuhali sami. To nam

Ob večernih urah smo se pogovarjali to in ono. Tudi v poju smo se skušali. Srbi so peli svoje, mi pa svoje narodne pesmi. Tudi smešne in podobne robe ni manjkalo, za kar je zlasti skrbel Jože Oblak. Naj navedem dve, tri, čeprav je nekaj takih, ki te bodo težko spravile v smeh. Evo jih! Jožetove primere: Ima nos, kot bi pos v mlino sedel. Ima ušesa večja kot osel, ker mu vrh glave vkup ne pridejo. Glava je taka, kot bi gmajno od strani gledal.

Oblak se je nekoč norčeval iz precej nerodnega in počasnega Marklja, ki je spospravil velike kose kruha, a bil vendar vos mršav. Markelj ga zavrne: Kdor ne sne za 70 krajevcev kruha na dan, nima pravih možgan.

Jože nam je zastavljal tudi vprašanja in sam povedal odgovore: Zakaj potelin miži, kadar poje, ker nima not, da bi nanje gledal. Zakaj pes z rogom miga, kadar prosi človeku gre? Ker nima klobuka, da bi se odkril. Zakaj pes nogo vzdigne, kadar gre na potrebo? Enkrat so se nanj butare podrla, kdaj pa radi gotovosti vsakičrat z nogo podpre. Zakaj žen-

pejk. V Sibiriji je — tako je trdil g. lekarnar — še danes neredek 100 procentni zaslužek, 30 odstotni pa običajen. Mnogi trgovci iz Barnaula in Bijska gredo za 6 mesecev v Mongolijo, kjer kupujejo žametu slične kože mongolskih žrebet in druge stvari ter zaslužijo v pol letu 300.000 do pol milijona rubljev. V Mongoliji ruski trgovci zamenjajo blago z blagom. Mongolski kmetje so na splošno zelo bogati, zakaj po 30 do 50 tisoč rubljev (en milijon dinarjev) ima marsikateri. Reka Ob, ki pride iz Altajskih gor, je za ladje plovna samo do Bijska. Tu se imenuje Bija in je v zgornjem toku silno deroča. Petdeset kilometrov od Bijska v smeri proti Mongoliji je večje rusko mesto Kašagač. Kmetovalci obdelujejo skoraj vse polje s poljedelskimi stroji. Poljedelski učitelj ali strokovnjakov pa ni, ker jih kmetje ne žele. Drugače so Sibirjaki, ki se poznaajo šolske obveznosti, za šolo sedaj dokaj vneti, dočim pred leti ni hotel noben kmet pošiljati otrok v šolo. Tudi za druge namene Sibirjaki radi žrtvujejo.

(Nadaljevanje.)

PRINCIPOV
 1. VESTNA POSTREŽBA
 2. DOBER MATERIAL
 3. SOLIDNO DELO
 4. UMERJENE CENE
 5. TOČNA ODPREMA

5

ODDELKOV

1. KNJIGOTISKARNA
2. LITOGRAFIJA IN OFFSET-TISK
3. KLIŠARNA - KEMIGRAFIJA
4. BAKROTISKARNA
5. KNJIGOVEZNIKA

1. TISKOVINE ZA URADE, TRGOVINO IN OBRT, ČASOPISI, REVIJE, KATALOGI, VABILA, JEDILNI LISTI
2. PLAKATI, CENIKI, VREDNOSTNI PAPIRJI, REKLAMNE TISKOVINE V ENO- ALI VEČBARVNEM TISKU
3. KLIŠEJI V POLJUBNI OBLIKI ZA ENO- ALI VEČBARVNO REPRODUKCIJO SLIK, RISB, FOTOGRAFIJ ETC.
4. UMETN. ILUSTRACIJE, ALBUMI, RAZGLEDNICE, PROPAGANDNE TISKOVINE V ENO- ALI VEČBARVNEM TISKU
5. PREPROSTE IN FINE VEZAVE KNJIG, ALBUMOV, RASTRIRANI PAPIR, POSLOVNE KNJIGE ZA TRGOVCE, DENAR. ZAVODE I. DR.

JUGOSLOVANSKA TISKARNA LJUBLJANA

TELEFON št. 2992 BRZOJAVKE: JUGOTISKARNA

Brez dima bodo streljali. »Morningpost« poroča so v Milanu nedavno preizkuševali izum dveh inženjerskih inženjerjev, katerih iznajdba omogoča izstrelke iz topov velikega kalibra brez šuma in plamena. Načelo novega izuma se drži največji tajnosti. Vtis, ki ga je napravil poizkus komisiji, je bil baje tako velik, da so se ljudje v vojni ministrstvo, ki je že pristalo na to, da kupi patent od izumiteljev.

Krave so prišle v stik z elektriko. V Wetzlerhofu pri Baiersdorfu v Avstriji ima neki kmet moderno, z elektriko opremljeno gospodarsko poslopje. Električna napeljava je tudi v hlevu, kjer se je nedavno primerila nenavadna nesreča. Po naldjuču so se krave zaplele z verigami v začasni vod, ki je bil namenjen nekemu motorju. Prišle so v območje elektrike, ki je ubila osem krav najboljše montafonske pasme. Teško poškodovane krave so morali takoj zaklati.

IVAN ROZINA (praje Orient) trgovina barv in lakov, Ljubljana

Velika izbira kemičnih in oljnatih barv, šolskih, študijskih in umetniških barv. Firneži, laki, stekleni in mizarški klef, šolak, špirit denat., lučila »Artic«, tušji, pasteje ter sploh vse slikarske in plekarske potrebitine. Velika zaloga vseh vrst vedno svežega mavca. Najnižje cene in najboljša postrežba.

PRODAJALNA TYRŠEVA (DUNAJSKA) CESTA 14 poleg trgovine Schneider & Verovšek

SALDA-KONTE
 STRACE - JOURNALE
 SOLSKE ZVEZKE - MAPE
 ODJEMALNE KNJIZICE
 RISALNE BLOKE
 ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNIKA
 JUGOSLOVANSKE TISKARNE

PREJ
K. T. D.
 V LJUBLJANI
 KOPITARJEVA ULICA 6
 II. NADSTROPJE

Ptičji raj. Ne daleč od Tolža na Bavarakem je neki veleposestnik zgradil na svojem ogromnem posestvu ptičjo postajo, kjer živi preko 80.000 ptic, med katerimi je samo lastavic do 20.000. Te ptice pojedjo dnevno 25 centov raznih škodljivih kucev in gosenic, pa je tako veleposestvo, tudi sadovnjaki, rešeno slehernega škodljivega mrčeta.

Srečno novo leto 1935

svojim vlagateljem želi

Mestna hranilnica Ljubljanska

Novo vloge, vložene po 1. jan. 1933, izplačuje vedno brez omejitev ter jih obrestuje po 4 do 5%.

Izdajatelj: Dr. Gregorij Pačjak
 Uredniki: Jožo Kečiček
 Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Čoš

NAŠIM ODJEMALCEM

Za deco:

39.-

Vašemu ljubljenu.

45.-

Za sneg in brozgo.

49.-

Za živahne otroke.

59.-

Za šolsko deco.

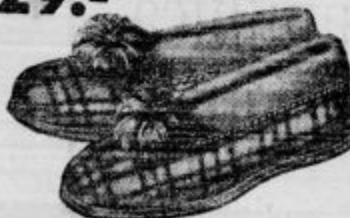
69.-

Za delo na mokrem.

Za doma:

29.-

Udobne in tople.

29.-

Jako lahke.

prijateljem, dobaviteljem in sotrudnikom
želimo srečno Novo leto.

Zahvaljujemo se,

za zaupanje, ki smo ga uživali vse leto.
To zaupanje nam je dalo možnost zaposliti
v našem podjetju preko 6.000 jugo-
slovanskih rok.

Obljubljamo Vam

da bomo tudi v bodoče vredni tega za-
upanja s tem, da bomo naše odjemalce po-
stregli še bolje in še ceneje.

Rata

Za može:

89.-

Gumijast podplat in gumijasta peta.

129.-

Iz prima boksa.

79.-

Delavcu in kmetovalcu.

99.-

Kmetovalcu za praznik

Za žene in dekleta:

59.-

Eleganten, za vsako priložnost.

79.-

Gospodinjam za štrpaci

79.-

V slabem vremenu.

79.-

Jako elegantni.

59.-

Zamet z lakom

99.-

Za družbo in zabavo.

Za slabo vreme:

39.-

Za dež, blato in sneg.

V NOVO LETO - V NOVIH ČEVLJIH!